

ΤΟ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ (BEIT SAHOUR)

Ανατολικά από τή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας (τοῦ δεύτερου, κατά σειρά, μεγαλύτερου προσκυνηματικοῦ τόπου τοῦ Χριστιανισμοῦ) καί σέ απόσταση δύο μόλις χιλιομέτρων ἀπό τήν πόλη, βρίσκεται τό χωριό τῶν Ποιμένων, τό ὁποῖο εἶναι γνωστό καί μέ τό ἀραβικό του ὄνομα, Beit Sahour (=Μπέτ Σαχούρ).

Τό χωριό τῶν Ποιμένων (Beit Sahour), καθώς καί ὅλη ἡ γύρω πεδινή ἔκταση, εἶναι ἄμεσα συνδεδεμένη μέ τήν ἀποκάλυψη τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ἀπό ἄγγελο Κυρίου «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἔστι Χριστός Κύριος, ἔν πόλει Δαυΐδ» (Λουκ. β´ 11), στούς ποιμένες (=βοσκούς) οἱ ὁποῖοι ξαγρυπνοῦσαν φυλάγοντας τά ποίμνιά τους, στούς ἴδιους αὐτούς ἀγρούς. Ὅταν εἶδαν πλῆθος ἀγγέλων Κυρίου νά ψάλλουν το «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β´ 14), οἱ ποιμένες «ἦλθον σπεύσαντες...» (Λουκ. β´ 16) γιά νά προσκυνήσουν τό Θεῖο Βρέφος καί, στή συνέχεια, «ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καί αἰνοῦντες τόν Θεόν...» (Λουκ. β´ 20).

Ἀπό τούς ταπεινούς αὐτούς ποιμένες πῆρε τό ὄνομά του αὐτός ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος ἀπό τόν 4ο μ.Χ. αἰῶνα καί μετὰ καθιερώθηκε ὡς ἱερός προσκυνηματικός χῶρος (Ἱερό Προσκύνημα τῶν Ποιμένων), γιά ὅλους ὅσους ἐπισκέπτονταν τήν Ἀγία Γῆ.

Σήμερα, τό χωριό τῶν Ποιμένων ἀποτελεῖ μία μεγάλη Χριστιανική κοινότητα μέ 13.255 κατοίκους, ἀπό τούς ὁποίους τό 80% εἶναι Χριστιανοί καί τό 20% μουσουλμάνοι. Οἱ περισσότεροι ἀπό τούς Χριστιανούς εἶναι ἀραβόφωνοι Ὁρθόδοξοι (Rum Orthodox, ὅπως λέγονται).

Ἡ ποιμαντική διακονία καί μέριμνα δέν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεση σέ αὐτά τά μέρη, τή στιγμή πού ἀρκετά δόγματα καί ἔθνη ἔχουν κατακλύσει τήν Ἀγία Γῆ. Δέν παύει ὅμως τό πνευματικό ἔργο τῆς Σιωνίτιδας Ἐκκλησίας νά εἶναι εὐρύτατο, πολύμοχο, δύσκολο, κοπιαστικό, τεράστιο.

«Ὁ μὲν θερισμός πολὺς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι». Καταβάλλονται συνεχεῖς καί ἄοκνες προσπάθειες γιά τήν ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν (λειτουργικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἀγιαστικῶν) τοῦ ποιμνίου μας. Ἐπειδὴ ὅμως τό ποίμνιό μας δέν ὁμιλεῖ τήν ἐλληνική γλῶσσα ἀπαιτεῖται ἀπὸ ὅλους ἐμάς, τούς Ἑλληνες Ἀγιοταφίτες Πατέρες, νά μαθαίνουμε καί νά ὁμιλοῦμε τήν ἀραβική γλῶσσα γιά νά μπορούμε νά ἀνταποκριθοῦμε, ὅσο τό δυνατόν καλύτερα στό πολυμέτωπο ποιμαντικό καί ἐκπαιδευτικό ἔργο τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου μας τῶν Ἱεροσολύμων.

Τό χωριό τῶν Ποιμένων ἔχει τρεῖς Ὁρθόδοξους ναούς. Τόν κεντρικό κοινοτικό ναό τῶν Ἀγίων Προπατόρων, τό παρεκκλήσιο τοῦ Φρέατος (=Πηγαδιοῦ) τῆς Παναγίας (Μπίρ Σίντα) καί τήν Ἱερά Μονή-Προσκύνημα τῶν Ποιμένων, μετόχι τῆς Ἱερᾶς Λαύρας τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. Οἱ τρεῖς αὐτοί ναοί εἶναι ἀνοιχτοί κάθε μέρα, ἀπὸ τό πρωῒ ἕως τό ἀπόγευμα, γιά νά μπορεῖ ὁ πιστός νά ἔρχεται νά ἀνάβει τό κερί του, νά προσεύχεται, ἀλλά καί νά βλέπει τήν ἐκκλησία σάν τό σπίτι του. Εἶναι ἐξίσου σημαντικό, στίς ὁποιες προσπάθειές μας, νά μάθει ὁ κόσμος νά βλέπει τήν ἐκκλησία ὄχι μόνον ὡς φιλανθρωπικό ὄργανισμό, ἀλλά ὡς κάτι πολὺ βαθύτερο, μέ πνευματική καί σωτηριολογική διάσταση καί, ταυτόχρονα,

πολύ οίκεϊο.

Καί μέσα από τό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως, πού εἶναι ἰδιαίτερα δύσκολο ἐδῶ σε αὐτά τά μέρη, νά μπορεῖ κανεῖς νά στηριχθεῖ ἀκόμα περισσότερο, διότι εἶναι τό μυστήριο τῆς σωτηρίας, τῆς κατηχήσεως, τῆς κάθαρσης, τῆς μετανοίας, τῆς θεραπείας τῆς ψυχῆς, εἶναι τό φιλόανθρωπο καί ποιμαντικό μυστήριο τῆς Ἀγάπης καί τῆς Πρόνοιας τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ χωριοῦ προσπαθοῦν νά ἀνταποκριθοῦν στήν ποιμαντική μέριμνα μέσα ἀπό τή Θεία Λατρεία (μέ θείες λειτουργίες, μυστήρια, ἀγιασμούς, εὐχέλαια, σαραντισμούς, ἐκδημίες, ἐγκαίνια κ.α.), ἀλλά καί μέ συγκεντρώσεις νεολαίας (Sabiba), μέ κατηχητικά σχολεῖα, καί μέ παιδικές καί νεανικές κατασκηνώσεις κατά τούς θερινούς μήνες.

Τό Κατηχητικό Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ, τό ὁποῖο διευθύνει ἡ κ. Κατερίνα Χούρη, μέ τή βοήθεια 4-5 ἀκόμα κατηχητῶν, ἀριθμεῖ περίπου 200 παιδάκια. Τό ἔργο πού ἐπιτελεῖ εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικό, διότι μέσα ἀπό τήν ὑγιαίνουσα πνευματική διδασκαλία θά βοηθηθοῦν τά παιδιά, ἀπό τήν τρυφερή αὐτή ἡλικία, γιά νά δημιουργήσουν βαθιές ὑγιεῖς πνευματικές ρίζες.

Ἡ Κατηχητική Παρέα τῆς Νεολαίας (Σαμπίμπα) ἀποτελεῖται ἀπό περίπου 90 νέους καί νέες, ἡλικίας ἀπό 15 ἕως 25 ἐτῶν. Στίς τακτές συναντήσεις τούς ἀσχολοῦνται μέ τή μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, μέ συζητήσεις θεολογικοῦ περιεχομένου, μέ ἀνάλυση θρησκευτικῶν θεμάτων, ἀλλά καί μέ διάφορες πολιτιστικές ἐκδηλώσεις, κάποιες φορές καί παραδοσιακές.

Ὁ Κύκλος τοῦ Εὐαγγελίου τῶν Κυριῶν ἀποτελεῖται ἀπό 80 κυρίες, στίς ὁποῖες κάνει τακτικές συνάξεις ὁ π. Χρῆστος Μίσλεχ. Κατά τή διάρκεια αὐτῶν τῶν συνάξεων ἀσχολοῦνται μέ τή μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἐπίσης συζητοῦν καί ἀναλύουν σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα πού τίς ἀπασχολοῦν ὡς γυναῖκες (μητέρες, συζύγους, ἀδελφές κ.ἄ.), δίνοντας λύσεις καί παίρνοντας ὁδηγίες πάντοτε μέσα ἀπό τό πρίσμα τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Ἡ Σχολή τῶν Ποιμένων, μέ δυναμικότητα 600 παιδιῶν, εἶναι τό ἐκπαιδευτικό καί ἐπιμορφωτικό κόσμημα τοῦ χωριοῦ τῶν Ποιμένων. Ἐκεῖ τα παιδιά διδάσκονται ὅλα τα μαθήματα στήν ἀραβική, πού εἶναι καί ἡ μητρική τους γλώσσα. Ἰδιαίτερη ἔμφαση δίνεται στή διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν (Ὁρθόδοξου κατηχήσεως) καί τῆς ἑλληνικῆς, ὡς δεύτερης γλώσσας. Στή Σχολή τῶν Ποιμένων λειτουργοῦν ὅλες οἱ βαθμίδες τῆς πρωτοβάθμιας (Νηπιαγωγεῖο, Δημοτικό) καί τῆς δευτεροβάθμιας (Γυμνάσιο, Λύκειο) ἐκπαίδευσης.

Ἀρκετά ἀπό τά ἔσοδα πού προέρχονται ἀπό τόν προσκυνηματικό τουρισμό καί τίς διάφορες συνδρομές ἢ δωρεές διατίθενται στό φιλόανθρωπικό ἔργο μέ χρηματικά βοηθήματα σέ ἀπόρους, σέ ὀρφανά (Cultural Centre for the Palestinian child), σέ καρκινοπαθεῖς, ἀκόμα στό γηροκομεῖο (Elderly Care Centre Beit Sahour), στόν σύλλογο ἀναπήρων (Disabled), σέ νοσοκομεῖα, σέ κλινικές, καθώς καί σέ ἄλλα φιλόανθρωπικά ἱδρύματα. Μέσα σέ ὅλα αὐτά, μέσα σέ ὅλο αὐτό τό ἔργο, περιλαμβάνεται καί ἡ δωρεάν διανομή ἐντύπων καί βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν (Φῶς Χριστοῦ), ἐβδομαδιαίων καί μηνιαίων, καθώς ἐπίσης ἡμερολογίων, εἰκόνων, γραφικῆς ὕλης, ἀλλά καί παιχνιδιῶν, ζαχαρωτῶν κ.α.

Τά ὅποια χρηματικά βοηθήματα ἀπό τήν Ἑλλάδα δέ διατίθενται μόνο σέ

έξωραϊσμούς και ανακαινίσεις ναών και μονών, αλλά και στην πνευματική ανακαίνιση ψυχών και αναγκών του άραβόφωνου Ὁρθοδόξου ποιμνίου μας.

Μέσα από τό κήρυγμα, από τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ, αλλά και ἔμπρακτα μέ τήν παροχή ὑλικῆς βοήθειας προσπαθοῦμε νά συμπαρασταθοῦμε σέ κάθε πόνο, σέ κάθε δυσκολία ἢ ἄγνοια, μέ τή συμμετοχή και τήν οὐσιαστική συμπαράστασή μας στά ὅποια προβλήματα τοῦ ποιμνίου μας, ψυχικά και σωματικά. «Τίς ἀσθενεῖ και οὐκ ἀσθενῶ...» (Β΄ Κορινθ. ια΄ 29).

Τό Ἱερό Εὐαγγέλιο μᾶς προστάζει ὅλα αὐτά νά γίνονται «...ἐν τῷ κρυπτῷ», αλλά ἐπειδή στίς μέρες μᾶς μερικοί θεωροῦν ὅτι δέν γίνεται πλέον καθόλου ἔργο Χριστοῦ, πρὸς Δόξαν Θεοῦ και διαβεβαίωση ἐμεῖς πρέπει νά προβάλουμε αὐτό τό ἐλάχιστο μέχρι νά γίνει μέγιστο. Εἶθε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός νά μᾶς ἐνισχύσει πρὸς αὐτήν τήν κατεύθυνση. Ἀμήν.

Εὐχεσθε ὑπέρ τῆς ἡμῶν μετριότητος και ἐλαχιστότητος.

Συγγραφεύς: Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος, Ἡγούμενος Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ποιμένων, ἐν Μπέτ Σαχούρ, περιοχή Βηθλεέμ

ngg_shortcode_0_placeholder